

Universitatea din București - primii 150 de ani

Aniversarea a 150 de ani de la înființarea Universității din București aduce cu sine o semnificație aparte, culturală și istorică, pentru fiecare dintre noi.

La data de 4/16 iulie 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza emitea decretul de înființare a Universității din București, reunind într-o singură instituție cele trei facultăți care existau deja: Facultatea de Drept (înființată în 1859), Facultatea de Filosofie și Litere și Facultatea de Științe (ambele întemeiate în 1863). Actul domnesc se înscria într-un context de efervescentă modernizatoare, care într-un interval scurt de timp a dotat tânărul stat român cu majoritatea instituțiilor sale fundamentale. Înființată la patru ani după colega sa ieșeană, ceea ce reflecta structura inițial duală a Principatelor Unite, Universitatea din București a fost, încă de la apariția sa, și continuă să fie și în prezent, o instituție în slujba societății românești, cu vocația asumată de a fi principalul loc de formare a

elitelor sale intelectuale, politice și administrative, precum și un creuzet al cunoașterii științifice, al creației culturale, al dezbaterii publice și al acțiunii sociale.

De-a lungul unui secol și jumătate de existență, comunitatea academică a Universității din București a acționat pentru a edifica o instituție modernă și puternică, flexibilă și dinamică, aptă să asigure o educație superioară de cea mai bună calitate, să realizeze cercetare științifică la cele mai exigente standarde internaționale și să contribuie la modernizarea și consolidarea proceselor democratice din societatea românească. Uneori strădaniile au fost încununate de succes, alteori ele au fost compromise fie de limitele proprii, fie de vitregiile vremurilor. Se poate spune că istoria Universității din București s-a împletit cu istoria cea mare a țării, că destinul său a fost consubstanțial cu cel al societății românești. Atunci când societatea a evoluat pozitiv, și Universitatea a înflorit și a

contribuit la dezvoltarea generală, atunci când societatea a cunoscut acțiunea demonilor istoriei, și Universitatea a avut de suferit. Dincolo de multele vicisitudini și momente critice, membrii comunității academice au reușit să se regăsească în efortul de afirmare a valorilor comune, astfel încât, prin profesorii, studenții și absolvenții săi, ca și prin valorile promovate, Universitatea din București s-a impus atât la nivel național, cât și în plan internațional, ca principala instituție de învățământ superior din România.

Paginile acestui volum prezintă o cronică vie și fascinantă a istoriei de o sută cincizeci de ani a Universității. Ele contribuie la reflecția de sine care trebuie să ne

însoțească acțiunea, precum și la identitatea noastră colectivă. Sunt multe lucruri care se cuvin a fi reținute din experiența acumulată, dar cel mai important este acela că buna funcționare a instituției depinde, dincolo de cadrul general mai mult sau mai puțin favorabil, de oamenii care o animă. Prin strădania comună a membrilor comunității sale academice, Universitatea din București a reușit să-și îndeplinească misiunea sa de a forma generații succesive de tineri în spiritul respectului pentru adevăr și cunoașterea științifică, al atașamentului față de valorile naționale și universal umane, de a contribui la producerea și diseminarea cunoașterii științifice, ca și la dezvoltarea de ansamblu a societății românești.

MIRCEA DUMITRU
Rectorul Universității din București (2011-2019)

